

**สรุปข่าวการประชุมมติดินระหว่างประเทศ
วันที่ 23 สิงหาคม 2566
ประเด็นเศรษฐกิจ และกระทรวงการคลัง**

1. เรื่อง ผลการประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ สมัยที่ 14 (Ramsar COP 14)

คณะรัฐมนตรีรับทราบผลการประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ สมัยที่ 14 (Ramsar COP 14) และเห็นชอบมอบหมายส่วนราชการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไปตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทส.) เสนอ และให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรับความเห็นของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และข้อเสนอแนะของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรมไปพิจารณาดำเนินการต่อไป

สาระสำคัญของเรื่อง

ทส. รายงานว่า การประชุม Ramsar COP 14 ระหว่างวันที่ 5-13 พฤศจิกายน 2565 ภายใต้หัวข้อ “Wetlands Action for People and Nature” แบบผสมผสาน ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส ร่วมกับการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ณ เมืองอู่ฮั่น สาธารณรัฐประชาชนจีน มีกิจกรรมสำคัญสรุปได้ ดังนี้

1. การประชุมระดับสูง (High-Level Ministerial Segment) ที่ประชุมได้ร่วมรับรองปฏิญญาอู่ฮั่น (Wuhan Declaration) ซึ่งเป็นการให้คำมั่นที่เน้นย้ำการอนุรักษ์การฟื้นฟู และการใช้พื้นที่ชุ่มน้ำอย่างชาญฉลาดเป็นหลักการสำคัญของอนุสัญญาฯ และจะต้องดำเนินการตามหลักการนี้อย่างเร่งด่วนโดยร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย รวมถึงความตกลงพหุภาคีระหว่างประเทศด้านสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ (Multilateral Environmental Agreement MEAs)² เพื่อหยุดยั้งและลดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อบรรเทา ปรับตัวและสร้างความยืดหยุ่นต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) และทศวรรษแห่งการฟื้นฟูระบบนิเวศของสหประชาชาติ เพื่อประโยชน์ของคนรุ่นปัจจุบันและอนาคต ทั้งนี้ มีการปรับเปลี่ยนและตัดข้อความในปฏิญญาฯ โดยเป็นการปรับในบริบทบางประการเพื่อให้เกิดความกระชับหรือขยายความให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งไม่มีผลให้เกิดความคลาดเคลื่อนต่อสาระสำคัญและไม่ขัดกับหลักการที่คณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบไว้ (มติดินระหว่างประเทศวันที่ 1 พฤศจิกายน 2565)

2. การประชุมเต็มคณะระดับเจ้าหน้าที่ (Plenary Session) มีประเทศภาคี

อนุสัญญาฯ เข้าร่วม จำนวน 146 ประเทศ จาก 172 ประเทศ รวมถึงผู้แทนองค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรพันธมิตรของอนุสัญญาฯ เข้าร่วมในฐานะผู้สังเกตการณ์ จำนวน 45 หน่วยงาน เช่น BirdLife International³ องค์การระหว่างประเทศเพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติ (International Union for Conservation of Nature: IUCN) และ Wildfowl & Wetlands Trust (WWT)⁴ โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

2.1 ที่ประชุมฯ ได้พิจารณาและรับรองข้อมติ จำนวน 22 เรื่อง เช่น การทบทวนแผนกลยุทธ์อนุสัญญาฯ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2559-2567) ความสำคัญในการให้ความรู้เรื่องพื้นที่ชุ่มน้ำ โดยเห็นควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคส่วนต่าง ๆ ตระหนักถึงประโยชน์จากการผนวกเรื่องพื้นที่ชุ่มน้ำเข้าสู่ระบบการศึกษา และการประมาณการการนับประชากร นกน้ำ นอกจากนี้ ได้เลื่อนข้อมติไปพิจารณาในการประชุมฯ สมัยที่ 15

(มีกำหนดจัดในปี 2568 โดยสาธารณรัฐซิมบับเว เสนอเป็นเจ้าภาพจัดการประชุม) จำนวน 2 เรื่อง คือ ร่างมติเกี่ยวกับสถานะของแหล่งในบัญชีรายชื่อพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ และร่างมติว่าด้วยการทบทวนเกณฑ์ Ramsar และการเพิกถอน Ramsar site ที่ตั้งอยู่ในดินแดนซึ่งไม่ได้รับการยอมรับในระดับสหประชาชาติ (United Nations: UN) ทั้งนี้ ข้อมูลที่ได้มีการรับรองดังกล่าวจะนำมาใช้เป็นกรอบความร่วมมือเพื่อการอนุรักษ์แหล่งที่อยู่อาศัยที่เป็นพื้นที่ชุ่มน้ำ และเพื่ออนุรักษ์และยับยั้งการสูญหายของระบบนิเวศพื้นที่ชุ่มน้ำในโลก โดยการสนับสนุนให้มีการใช้ประโยชน์อย่างชาญฉลาด เพื่อให้ประเทศภาคีอนุสัญญาฯ นำไปใช้เป็นแนวทางดำเนินงาน ซึ่งการดำเนินงานตามมติดังกล่าวมีความเกี่ยวข้องกับภารกิจของหลายหน่วยงาน ทส. โดยกรมทรัพยากรน้ำ จึงได้จัดทำสรุปข้อมติ ที่สำคัญ จากการประชุมฯ พร้อมทั้งกำหนดหน่วยงานขับเคลื่อนการดำเนินงานเพื่อให้มีการบูรณาการให้บรรลุเป้าหมายการดำเนินงานทั้งในระดับประเทศและระดับโลก โดยสรุปข้อมติที่สำคัญได้ ดังนี้

ข้อมติ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
1. ระดมทรัพยากรด้านการเงินและงบประมาณ5	ทส.
2. ให้ปรับปรุงประสิทธิภาพ การจัดการ และการเพิ่มประสิทธิภาพทรัพยากรของ คณะกรรมการบริหารอนุสัญญาฯ และสำนักเลขาธิการอนุสัญญาฯ เช่น จำนวน บุคลากร เครื่องมือ และงบประมาณ	
3. ดำเนินการจัดทำข้อมูลสถานภาพของพื้นที่ชุ่มน้ำตามแบบฟอร์มที่สำนัก เลขาธิการอนุสัญญาฯ กำหนด	
4. ทบทวนแผนยุทธศาสตร์ฉบับที่ 4 ของอนุสัญญาฯ เพิ่มเติมสำหรับช่วง COP 14-COP 15 และองค์ประกอบสำคัญสำหรับแผนยุทธศาสตร์ ฉบับที่ 5 ซึ่งเป็นพื้นฐานสำหรับการปฏิบัติตามอนุสัญญาฯ และมีส่วนสำคัญต่อการบรรลุ เป้าหมายด้านความหลากหลายทางชีวภาพของไोजิ6 และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน	
5. ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำขนาดเล็ก	
6. ทบทวนข้อมติและการตัดสินใจก่อนหน้านี้ทั้งหมด หากตรวจสอบพบว่า มี ร่างข้อมติใดที่เลิกใช้แล้วแต่ยังปรากฏอยู่ ให้แจ้งต่อคณะทำงานด้านเทคนิคและ คณะทำงานด้านกฎหมายของสำนักเลขาธิการอนุสัญญาฯ (ทส. โดยกรม ทรัพยากรน้ำพิจารณาแล้วพบว่า ปัจจุบันยังไม่มีร่างข้อมติใดที่เลิกใช้แล้วแต่ยัง ปรากฏอยู่จึงยังไม่มีแจ้งต่อคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง)	
7. นาเครื่องมือการประเมินการให้บริการทางนิเวศของพื้นที่ชุ่มน้ำ (Rapid assessment of wetland ecosystem service: RAWES)7 ไปดำเนินการ ภายในประเทศด้วยความสนใจ	

8. เพิ่มช่องทางการรับรู้และการทำงานร่วมกันของอนุสัญญาฯ กับข้อตกลงพหุภาคีด้านสิ่งแวดล้อมและสถาบันระหว่างประเทศอื่น ๆ ให้กว้างขวางและรอบคอบขึ้น เช่น ปรับปรุงการเชื่อมต่อทางนิเวศวิทยาของเส้นทางบินของนกอพยพและการเคลื่อนย้ายถิ่นของกลุ่มสัตว์อื่น ๆ ของโลก โดยจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับพื้นที่ชุ่มน้ำ การอนุรักษ์ชนิดพันธุ์สัตว์ป่าที่อพยพย้ายถิ่นและการเคลื่อนย้ายของสัตว์ และการพิจารณาเกี่ยวกับความเชื่อมโยงระหว่าง Ramsar กับ ข้อตกลงพหุภาคีด้านสิ่งแวดล้อมและสถาบันระหว่างประเทศอื่น ๆ	กระทรวงการต่างประเทศ (กต.) ทส. และสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ (สทช.)
9. แนวทางการดำเนินงานสำหรับการริเริ่มระดับภูมิภาคแรมซาร์ โดย Ramsar Regional Initiatives (RRIs)⁸ เช่น สนับสนุนให้ภาคีต่าง ๆ ทำงานร่วมกับองค์กรพันธมิตรจัดตั้ง RRIs ในส่วนต่าง ๆ ของโลกที่ยังไม่มี โดยประเทศไทยอยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียง และมิคุนย์แรมซาร์ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียง (RRC-EA)⁹ เป็น RRIs อยู่แล้ว	ทส.
10. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันปรึกษาหารือแนวทางการเสริมสร้างความรู้ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมของประชาชนฉบับใหม่ [New CEPA (CEPA:communication, capacity building, education, participation and awareness)] ให้แก่ภาคประชาชน ภาคธุรกิจ ภาคการศึกษา และภาคเอกชน	ทส. กระทรวงมหาดไทย (มท.) และกรมประชาสัมพันธ์
11. พิจารณารางวัลการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำแรมซาร์ (Ramsar Wetland Conservation Awards)¹⁰ เพื่อเชิดชูและให้เกียรติการมีส่วนร่วมสนับสนุนอนุสัญญาฯ ซึ่งเป็นวิธีการจูงใจให้สนับสนุนอนุสัญญานี้ต่อไปในอนาคต	ทส.
12. ดำเนินการตามแนวทางการรับรองคุณภาพเมืองพื้นที่ชุ่มน้ำ (Wetland City)¹¹ ของอนุสัญญาแรมซาร์ที่ได้ปรับปรุงใหม่ตามที่ประชุมได้เห็นชอบการปรับปรุงการรับรองเมืองพื้นที่ชุ่มน้ำ เช่น เกณฑ์สำหรับการรับรอง และกระบวนการให้รางวัลเมืองพื้นที่ชุ่มน้ำ เพื่อเสนอเมืองพื้นที่ชุ่มน้ำในการประชุมสามัญที่ 15 ต่อไป	
13. ศึกษาพื้นที่ชุ่มน้ำในภาคการศึกษาในระบบ เพื่อให้ตระหนักถึงประโยชน์ของการส่งเสริมหัวข้อการศึกษาพื้นที่ชุ่มน้ำในการศึกษาในระบบและภาคส่วนอื่น ๆ เพื่อกระตุ้นให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับพื้นที่ชุ่มน้ำ คุณค่าของพื้นที่ชุ่มน้ำ โดยดำเนินการตามแนวทาง New CEPA การประชาสัมพันธ์ การผลิตสื่อต่าง ๆ ในสถานศึกษา เช่น บรรจุหลักสูตรเรื่องพื้นที่ชุ่มน้ำในภาคการศึกษา และการผลิตสื่อเกี่ยวกับพื้นที่ชุ่มน้ำบริเวณชายฝั่ง รวมทั้งสนับสนุนให้ภาคีต่าง ๆ ใช้ Ramsar National Reports เพื่อรายงานความคืบหน้าเกี่ยวกับการศึกษาพื้นที่ชุ่มน้ำในโรงเรียนและสถาบันการเรียนรู้ตามความเหมาะสม	กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) ทส. กระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) และกรมประชาสัมพันธ์

14. เสริมสร้างความสัมพันธ์ Ramsar ผ่านเยาวชน โดยดำเนินกิจกรรมประชาสัมพันธ์ให้เยาวชนรุ่นปัจจุบันและคนรุ่นอนาคตตระหนักและมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และการใช้พื้นที่ชุ่มน้ำอย่างชาญฉลาด เพื่อลดการสูญเสียพื้นที่ชุ่มน้ำทั่วโลกและความเสี่ยงจากสภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลงไป	ทส. และกรมประชาสัมพันธ์
15. สถานะของแหล่งในบัญชีรายชื่อพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ ¹²	ทส.
16. ทบทวนเกณฑ์ Ramsar และการเพิกถอน Ramsar Sites ที่ตั้งอยู่ในดินแดนซึ่งไม่ได้รับการยอมรับในระดับ UN ว่าเป็นส่วนหนึ่งของดินแดนของประเทศที่มีการขึ้นทะเบียนพื้นที่ชุ่มน้ำแรมซาร์	
17. ดำเนินงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคนิคในอนาคตของอนุสัญญาสำหรับปี 2566-2568 โดยจัดทำข้อมูลวิถีชีวิตดั้งเดิมและความรู้ท้องถิ่นและศักยภาพของชนพื้นเมือง ประชาชน และชุมชนท้องถิ่นที่อยู่ในพื้นที่ชุ่มน้ำ	
18. ส่งเสริมการอนุรักษ์และการจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำขนาดเล็ก โดยดำเนินการส่งเสริมการใช้พื้นที่ชุ่มน้ำอย่างชาญฉลาดในอาณาเขตของตนเองเท่าที่จะทำได้ จัดทำข้อมูลสถานภาพพื้นที่ชุ่มน้ำในเขตที่เป็นเจ้าของพื้นที่ และดำเนินการเรื่องบัญชีสถานภาพพื้นที่ชุ่มน้ำของประเทศ (national inventories) ครอบคลุมทรัพยากรพื้นที่ชุ่มน้ำ รวมถึงการสูญเสียพื้นที่ 66 ชุ่มน้ำและพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีศักยภาพในการฟื้นฟู เพื่อจัดลำดับความสำคัญสูงสุดในอีก 3 ปีข้างหน้า	กระทรวงเกษตร และสหกรณ์ (กษ.) ทส. และ มท.
19. บูรณาการการอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ชุ่มน้ำในยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ยั่งยืนระดับชาติ โดยดำเนินการบูรณาการการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ การฟื้นฟูการจัดการอย่างยั่งยืน และการใช้นโยบายและการดำเนินการอย่างชาญฉลาดเข้าไปในยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ยั่งยืนระดับชาติ และสนับสนุนให้ภาคีต่าง ๆ พัฒนายุทธศาสตร์หุ้นส่วนพื้นที่ชุ่มน้ำข้ามพรมแดนระหว่างประเทศ โดยร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านภายใต้กรอบที่เกี่ยวข้อง และดำเนินการจัดทำรายการพื้นที่ชุ่มน้ำระดับชาติอย่างเป็นระบบสำหรับรายการพื้นที่ชุ่มน้ำแห่งชาติ ปี 2020	กษ. ทส. สำนักงาน สภาพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ (สศช.) และ สททช.
20. คุ้มครอง จัดการ และฟื้นฟูพื้นที่ชุ่มน้ำโดยวิธีแก้ไขปัญหามาตรฐานชาติ และแนวทางที่อิงกับระบบนิเวศเพื่อแก้ไขวิกฤตสภาพภูมิอากาศ โดยพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับการรักษาหรือปรับปรุงลักษณะทางนิเวศวิทยาของพื้นที่ชุ่มน้ำ เพื่อส่งเสริมความสามารถของพื้นที่ชุ่มน้ำในการมีส่วนร่วมในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศตามธรรมชาติ และเลิกใช้หรือปรับเปลี่ยนนโยบายอย่างเร่งด่วนที่ทำให้พื้นที่ชุ่มน้ำเสื่อมโทรมตามขอบเขตที่เป็นไปได้และดำเนินการตามนโยบายและโครงการต่าง ๆ เพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ชุ่มน้ำ	กษ. ทส. มท. และ สททช.

21. ประมาณการประชากรนกน้ำเพื่อรองรับการขึ้นทะเบียนพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศแห่งใหม่และที่มีอยู่แล้ว ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการอนุรักษ์นกน้ำ	ทส.
22. จัดตั้งศูนย์ป่าชายเลนนานาชาติตามกรอบของอนุสัญญาแรมซาร์โดยตระหนักถึงความสำคัญของป่าชายเลนที่อุดมไปด้วยความหลากหลายทางชีวภาพและเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ใกล้สูญพันธุ์ทั่วโลก อีกทั้งป่าชายเลนยังมีทรัพยากรประมงที่สำคัญ ตลอดจนเป็นระบบนิเวศคาร์บอน (Blue Carbon) ¹³ ที่สำคัญที่สุดของระบบนิเวศชายฝั่ง โดยกักเก็บคาร์บอน 1,023 ตันต่อเฮกตาร์ ซึ่งมากกว่าป่าเขตร้อน 3-4 เท่า	
23. ขอบคุนประเทศเจ้าภาพสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยให้บันทึกผลลัพธ์ของการประชุมระดับสูงของ COP 14 ซึ่งจัดโดยประเทศเจ้าภาพ และยอมรับปฏิญญาอู๋อัน ตลอดจนให้ผนวกปฏิญญาอู๋อันเพื่อเพิ่มวิสัยทัศน์ของอนุสัญญาฯ	
24. เหตุฉุกเฉินด้านสิ่งแวดล้อมในยูเครนที่เกี่ยวข้องกับความเสียหายของพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติ (Ramsar site) อันเนื่องมาจากการรุกรานของสหพันธรัฐรัสเซีย โดยให้ตระหนักถึงผลกระทบร้ายแรงจากการรุกรานของสหพันธรัฐรัสเซียต่อสถานการณ์ด้านสิ่งแวดล้อมในยูเครน รวมถึงการหยุดชะงักของสถานะทางนิเวศวิทยาของ Ramsar site รวมถึงให้การสนับสนุนและเงินช่วยเหลือตามความสมัครใจแก่รัฐบาลยูเครนโดยประสานงานกับสำนักเลขาธิการอนุสัญญาฯ เพื่อประเมินความเสียหายของ Ramsar site ที่ได้รับผลกระทบในยูเครน	

หมายเหตุ : ที่ประชุมมีมติให้เลื่อนข้อมติ 15 และ 16 ไปพิจารณาในการประชุมฯ สมัยที่ 15

2.2 พิธีมอบรางวัล Wetland City Accreditation ซึ่งประเทศไทยได้รับมอบรางวัลการรับรองอำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม เป็นเมืองแห่งพื้นที่ชุ่มน้ำภายใต้อนุสัญญาฯ

3. สำหรับประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะรัฐมนตรีหลังยุบสภาผู้แทนราษฎรตาม มาตรา 169 (1) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่บัญญัติให้คณะรัฐมนตรีที่พ้นจากตำแหน่งหลังจากมีการยุบสภาผู้แทนราษฎรต้องปฏิบัติหน้าที่โดยไม่กระทำการอันมีผลเป็นการอนุมัติงานหรือโครงการ หรือมีผลเป็นการสร้างความผูกพันต่อคณะรัฐมนตรีชุดต่อไป เว้นแต่ที่กำหนดไว้แล้วในงบประมาณรายจ่ายประจำปี ทส. แจ้งว่า เรื่องดังกล่าวไม่ได้เป็นการสร้างความผูกพันต่อคณะรัฐมนตรีชุดต่อไป

1. อนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำหรืออนุสัญญาแรมซาร์ (Ramsar Convention) ถูกกำหนดและตั้งชื่อตามสถานที่จัดให้มีการประชุมเพื่อรับรองอนุสัญญาเมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2514 ณ เมืองแรมซาร์ ประเทศอิหร่าน โดยในระยะแรกมีวัตถุประสงค์เพื่อการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำอันเป็นการอนุรักษ์ถิ่นที่อยู่อาศัยของนกน้ำ ต่อมาขอบเขตการดำเนินการของอนุสัญญาฯ ได้ขยายครอบคลุมกว้างขึ้นโดยเน้นการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ ชุ่มน้ำอย่างชาญฉลาดในทุก ๆ ด้าน ตลอดจนเพื่อยับยั้งการสูญหายของพื้นที่ชุ่มน้ำในโลก โดยสำนักเลขาธิการอนุสัญญาฯ ได้กำหนดให้มีการประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาฯ เป็นประจำทุก 3 ปี ทั้งนี้ ในส่วนของประเทศไทยได้เข้าร่วมเป็นภาคีอนุสัญญาฯ ลำดับที่ 110 โดย

พันธกรณีของอนุสัญญาฯ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2541 ซึ่งการเข้าเป็นภาคีนั้นประเทศสมาชิกต้องเสนอพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับชาติหรือระหว่างประเทศ 1 แห่ง เพื่อขึ้นทะเบียนเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ (Ramsar site) ประเทศไทยจึงได้เสนอพรุควนชีเสียน ในเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง ขึ้นเป็น Ramsar site แห่งแรกของประเทศไทย และเป็นลำดับที่ 948 ของโลก ทั้งนี้ ปัจจุบันประเทศไทยมี Ramsar site จำนวน 15 แห่ง เช่น ดอนหอยหลอด จังหวัดสมุทรสงคราม และกุตัง จังหวัดบึงกาฬ

2. MEAs เป็นความตกลงระหว่างประเทศที่มีวัตถุประสงค์ในการเสริมสร้างความร่วมมือระดับสากลเพื่อการปกป้องและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยอาศัยความร่วมมือของประเทศภาคีในการสอดส่องดูแลและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม เช่น การเกิดมลพิษทางอากาศที่กระจายจากประเทศหนึ่งไปยังประเทศหรือภูมิภาคอื่น ซึ่งจำเป็นต้องมีการดำเนินการพหุภาคีเพื่อให้เกิดผลทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับโลก โดยหนึ่งใน MEAs ที่มีขึ้นมาอย่างยาวนาน ได้แก่ อนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ ซึ่งก่อตั้งขึ้นในปี 2514

3. Birdlife International เป็นองค์กรไม่แสวงผลกำไรระดับโลกซึ่งมีบทบาทในการอนุรักษ์นก ถิ่นอาศัยของนก และความหลากหลายทางชีวภาพทั่วโลก โดยมีสมาชิกมากกว่า 2.5 ล้านคน ใน 116 ประเทศพันธมิตร ซึ่งประเทศไทยเป็นหนึ่งในองค์กรเครือข่าย ได้แก่ สมาคมอนุรักษ์นกและธรรมชาติแห่งประเทศไทย

4. Wildfowl & Wetlands Trust (WWT) เป็นองค์กรการกุศลของสหราชอาณาจักรที่มีเครือข่ายศูนย์พื้นที่ชุ่มน้ำ 9 แห่ง มีประสบการณ์ในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ รวมทั้งมีการให้บริการด้านต่าง ๆ เช่น การสำรวจและประเมินระบบนิเวศการให้คาบรักษาในการออกแบบที่อยู่อาศัยในพื้นที่ชุ่มน้ำ และการจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำ

5. ทส. แจ้งว่า ที่ประชุมได้มีข้อคิดดังกล่าวกำหนดอัตราการจ่ายค่าสมาชิกเพื่อสนับสนุนอนุสัญญาฯ ในอัตราใหม่ที่ใช้ตาม UN Scale โดยตั้งแต่ปี 2566-2568 จะต้องจ่ายค่าสมาชิก จำนวน 18,018 ฟรังก์สวิสต่อปี [723,600 บาทต่อปี (1 ฟรังก์สวิส = 40.16 บาท อ้างอิงจากอัตราแลกเปลี่ยนธนาคารแห่งประเทศไทย ณ วันที่ 27 กรกฎาคม 2566)] (จากเดิมก่อนปี 2565 จ่าย จำนวน 15,026 ฟรังก์สวิสต่อปี) โดยในปี 2566 ได้ชำระเงินสนับสนุนอนุสัญญาฯ แล้ว จำนวน 16,920 ฟรังก์สวิส และมีเงินคงเหลือค้างชำระปี 2566 รวมจำนวน 5,002.58 ฟรังก์สวิส เนื่องจากไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณตามที่ได้ขอรับการจัดสรรไว้ ทั้งนี้ ปี 2567 ได้เสนอขอรับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีเพื่อชำระเงินสนับสนุนอนุสัญญาฯ และเงินคงเหลือค้างชำระดังกล่าวแล้ว

6. เป้าหมายด้านความหลากหลายทางชีวภาพของโอจี เป็นเป้าหมายระดับโลกด้านความหลากหลายทางชีวภาพมีทั้งสิ้น 5 เป้าประสงค์ 20 เป้าหมาย เช่น เป้าหมายที่ 11 พื้นที่บนบกและแหล่งน้ำในแผ่นดิน พื้นที่ทะเลและชายฝั่งได้รับการอนุรักษ์และจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและเท่าเทียม มีระบบพื้นที่คุ้มครองที่เชื่อมโยงครอบคลุม และมาตรการอนุรักษ์เชิงพื้นที่อื่น ๆ ที่มีประสิทธิภาพ

7. RAWES เป็นเครื่องมือสำหรับการประเมินวาระระบบนิเวศของพื้นที่ชุ่มน้ำว่าสร้างประโยชน์แก่นมนุษย์อย่างไรบ้าง ทั้งทางตรงและทางอ้อมจากการทำหน้าที่ของระบบนิเวศ โดยสามารถ แบ่งบริการจากระบบนิเวศ ออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ (1) บริการด้านการเป็นแหล่งผลิต เช่น น้ำ อาหาร และแร่ธาตุ (2) บริการด้านการควบคุมกลไกของระบบ เช่น การป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง (3) บริการด้านวัฒนธรรม เช่น การเป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจแก่ประชาชน และ (4) บริการด้านการสนับสนุน เช่น การเป็นแหล่งที่อยู่ของ สัตว์วัยอ่อน

8. Ramsar Regional Initiatives (RRIs) เป็นเวทีการแลกเปลี่ยนความร่วมมือด้านพื้นที่ชุ่มน้ำที่ได้รับการยอมรับจากอนุสัญญาแรมซาร์ (Ramsar Convention) ซึ่งเป็นสนธิสัญญาระหว่างประเทศเพื่อการอนุรักษ์และการใช้พื้นที่ชุ่มน้ำอย่างยั่งยืน RRIs เป็นกลไกในการขับเคลื่อนเพื่อให้การดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของอนุสัญญาฯ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

9. ศูนย์แรมซาร์ภูมิภาคเอเชียตะวันออก (RRC-EA) เป็นหน่วยงานส่งเสริมความร่วมมือในการดำเนินงานตามอนุสัญญาแรมซาร์ของประเทศภาคีสัญญาในภูมิภาคเอเชียตะวันออกและตะวันออกเฉียงใต้ พร้อมทั้งการสร้างความรู้ความตระหนักและอนุรักษ์ในเรื่องพื้นที่ชุ่มน้ำ

10. รางวัล Ramsar Wetland Conservation Awards เป็นรางวัลระดับโลกสำหรับให้เกียรติและให้รางวัลแก่กลุ่มบุคคล โครงการ หรือนโยบายในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำและการใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำอย่างชาญฉลาด โดยปัจจุบันได้มีการประกาศรางวัลดังกล่าวแล้ว จำนวน 8 ครั้ง โดยผู้ได้รับมอบรางวัลจะได้รับรางวัลพิเศษ มูลค่า 10,000 ดอลลาร์สหรัฐ โดยการประกาศรางวัลจะแบ่งออกเป็นสาขาต่าง ๆ เช่น สาขาการใช้พื้นที่ชุ่มน้ำอย่างชาญฉลาด และสาขานวัตกรรมพื้นที่ชุ่มน้ำ

11. เมืองแห่งพื้นที่ชุ่มน้ำ (Wetland City) เป็นการรับรองให้แก่เมืองที่มีการบริหารจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำภายใต้อนุสัญญา Ramsar ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อเน้นย้ำและกระชับความสัมพันธ์เชิงบวกกับระบบนิเวศที่มีค่าผ่านการรับรู้ของสาธารณชนการมีส่วนร่วมในการวางแผนและตัดสินใจของเมือง การอนุรักษ์และใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำในเมืองอย่างชาญฉลาดตลอดจนประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคมสำหรับคนในท้องถิ่น โดยอำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม เป็นเมืองแห่งพื้นที่ชุ่มน้ำแห่งแรกของประเทศไทย และนับเป็น 1 ใน 43 เมืองทั่วโลก

12. อนุสัญญาฯ กำหนดให้ประเทศภาคีต้องกำหนดให้พื้นที่ชุ่มน้ำในอาณาเขตของประเทศตนอย่างน้อย 1 แห่ง ถูกบรรจุชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติและจะต้องดูแลรักษาพื้นที่ชุ่มน้ำให้ดำรงไว้เป็นอย่างดี

13. ระบบนิเวศคาร์บอน (Blue Carbon) คือ คาร์บอนที่ดูดซับโดยระบบนิเวศทางทะเล โดยมีบทบาทสำคัญ คือ ป่าชายเลน บึงเกลือ หญ้าทะเล และสาหร่ายขนาดใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบนิเวศชายทะเล เช่น ป่าชายเลน มีบทบาทอย่างมากในการดูดซับคาร์บอนให้ถูกดึงลงไปในผืนดินใต้ทะเล หรือดินเลนชายฝั่ง หรือที่เรียกว่า คาร์บอน ซิงค์ (Carbom Sink) ทั้งนี้ มหาสมุทร คือ คาร์บอน ซิงค์ที่ใหญ่ที่สุดในโลก หรือเรียกว่า Oceanic Carbon Sink ซึ่งดูดซับคาร์บอนไดออกไซด์ได้มากกว่าหนึ่งในสี่ของที่มนุษย์ปล่อยสู่ ชั้นบรรยากาศ

2. เรื่อง รายงานผลการดำเนินงานของระบบประกันภัยและพัฒนาการที่สำคัญรอบ 12 เดือน ปี 2565

คณะรัฐมนตรีได้รับทราบตามที่กระทรวงการคลัง (กค.) เสนอรายงานผลการดำเนินงานของระบบประกันภัยและพัฒนาการที่สำคัญรอบ 12 เดือน ปี 2565 ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (สำนักงาน คปภ.) [เป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) พ.ศ. 2550 มาตรา 20 (10) ที่บัญญัติให้สำนักงาน คปภ. จัดทำรายงานประจำปีเพื่อแสดงผลงานและอุปสรรคในการดำเนินงานของ คปภ. และสำนักงาน คปภ. เสนอต่อคณะรัฐมนตรี] สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

1. ภาพรวมธุรกิจประกันภัยของไทย รอบ 12 เดือน ปี 2565 ขยายตัวร้อยละ 0.76 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยมีเบี้ยประกันภัยรับโดยตรงรวมทั้งสิ้น 885,323 ล้านบาท ประกอบด้วย เบี้ยประกันภัยจากธุรกิจประกันชีวิต 611,106 ล้านบาท หดตัวร้อยละ 0.45 และเบี้ยประกันภัยจากธุรกิจประกันวินาศภัย 274,216 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 3.56 ทั้งนี้ คาดว่าในปี 2566 ธุรกิจประกันภัยจะมีอัตราการเติบโตร้อยละ - 0.13 ถึง 1.87 คิดเป็นมูลค่าเบี้ยประกันภัยประมาณ 875,426-910,816 ล้านบาท

2. การดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์สำนักงาน คปภ. ระยะ 3 ปี (พ.ศ. 2564-2566) และตามนโยบายของรัฐบาล สรุปได้ ดังนี้

การดำเนินการ	ปัญหา/อุปสรรค/แนว
ยุทธศาสตร์ที่ 1 ปรับเปลี่ยน : ปรับเปลี่ยนและเพิ่มมิติการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงพร้อมรับมือความเสี่ยงใหม่และสอดคล้องกับกติกาสากล	
1) ปรับเปลี่ยนกรอบการกำกับดูแล เพื่อให้เกณฑ์การกำกับดูแลมีความยืดหยุ่น กำกับเท่าที่จำเป็น สอดคล้องกับกติกาสากลและส่งเสริมการเติบโตอย่างยั่งยืน โดยดำเนินโครงการทบทวนความเหมาะสมของกฎหมายอนุบัญญัติ ปรับปรุงกฎหมายแม่บทด้วยการประกันภัยและเตรียมความพร้อมสำหรับการบังคับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย ปรับปรุงหลักเกณฑ์การลงทุนประกอบธุรกิจอื่นของบริษัทประกันภัย และปรับปรุงหลักเกณฑ์การดำรงเงินกองทุนตามระดับความเสี่ยง	เนื่องจากภาคธุรกิจประกันภัยมีความแตกต่างกัน เช่น ขนาดธุรกิจ บุคลากร ระบบเทคโนโลยี ดังนั้น การออกหรือปรับกฎเกณฑ์ใหม่ต้องคำนึงถึงความพร้อมในด้านต่าง ๆ เพื่อให้ภาคธุรกิจสามารถปฏิบัติตามได้

(2) พัฒนาเครื่องมือและเพิ่มมิติการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยให้เท่าทัน พร้อมป้องกัน และประเมินความเสี่ยงใหม่ที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เช่น ศึกษาแนวทางการส่งเสริมให้อุตสาหกรรมประกันภัยปรับเปลี่ยนองค์กรเป็น Digital Insurance จัดทำแนวปฏิบัติในการกำกับดูแลข้อมูลสำหรับบริษัทประกันภัย และพัฒนาระบบประมวลผลอัจฉริยะเพื่อจัดทำรายงานการวิเคราะห์ฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัทประกันภัย ระยะที่ 2 (3) สร้างกลไกและเครื่องมือเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันการฉ้อฉลประกันภัย โดยจัดทำคู่มือและผลิตสื่อประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการฉ้อฉลประกันภัยและลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือว่าด้วยการเชื่อมโยงข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์ร่วมกับกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง (4) ส่งเสริมงานวิจัยและยกระดับองค์ความรู้ด้านการประกันภัย เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน โดยให้ทุนสนับสนุนการวิจัยหรือนวัตกรรมและจัดอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับการประกันภัย (5) สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างผู้กำกับดูแลทั้งในและนอกประเทศอย่างบูรณาการเพื่อดูแลเสถียรภาพระบบประกันภัยและสนับสนุนการเชื่อมโยงตลาดประกันภัย เช่น ศึกษาแนวทางการเจรจาการเปิดเสรีการค้าบริการด้านการเงินสาขาประกันภัยภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วยการค้าบริการของอาเซียน	
ยุทธศาสตร์ที่ 2 เชื่อมมัน : สร้างความเชื่อมั่นและปลูกฝังค่านิยมด้านการประกันภัยด้วยนวัตกรรมที่ทันสมัย และกลไกที่เป็นธรรม	
(1) เร่งสร้างความตระหนักถึงความรู้และความสำคัญด้านการประกันภัยด้วยเครื่องมือและช่องทางที่หลากหลาย ควบคู่กับการใช้เทคโนโลยี เช่น การจัดอบรมเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับประกันภัยผ่านโครงการต่าง ๆ (2) ผลักดันให้เกิดการพัฒนาเครื่องมือหรือแพลตฟอร์มเพื่อให้สามารถเข้าถึงประชาชนได้มากขึ้น รวมถึงมีเครื่องมือในการวางแผนทางการเงินและการประกันภัย เช่น การจัดทำแอปพลิเคชัน Online Social Game และการจัดกิจกรรมกระตุ้นการเรียนรู้	ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศทำให้รูปแบบการเสนอขายกรมธรรม์ประกันภัยอาจเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ดังนั้น แนวทางในการกำกับดูแลเกี่ยวกับการควบคุมคุณภาพการเสนอขายผลิตภัณฑ์ประกันภัยจำเป็นต้องมี การแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป
(3) ยกระดับมาตรฐานการให้บริการด้านการประกันภัยและพฤติกรรมทางตลาดของบริษัทประกันภัยและคนกลางประกันภัยให้มีความโปร่งใสและเป็นธรรม เช่น ปรับปรุงประกาศกระทรวงพาณิชย์	

ว่าด้วยการประวิงการจ่ายค่าสินไหมทดแทน หรือประวิงการคืนเบี้ยประกันภัยของบริษัทประกันวินาศภัย (4) เพิ่มประสิทธิภาพด้านการบริหารจัดการและคุ้มครองสิทธิประโยชน์ด้านการประกันภัยของสำนักงาน คปภ. เช่น พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนงานคุ้มครองสิทธิประโยชน์ด้านการประกันภัย	
ยุทธศาสตร์ที่ 3 ก้าวล้ำ : สนับสนุนให้ธุรกิจประกันภัยปรับตัวให้ทันกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมภายใต้ระบบนิเวศน์ที่เหมาะสมและการเข้าถึงข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	
(1) เร่งผลักดันและสร้างระบบนิเวศน์ด้านกฎเกณฑ์และโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมให้ธุรกิจประกันภัยปรับตัวเป็นดิจิทัล เพื่อให้สามารถวิเคราะห์ความเสี่ยง ความต้องการของลูกค้าและปรับกระบวนการทำงานและการให้บริการประชาชนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น ดำเนินโครงการทดสอบนวัตกรรมที่นำเทคโนโลยีมาสนับสนุนการให้บริการสำหรับธุรกิจประกันภัยและศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งศูนย์บริหารข้อมูลด้านการประกันภัยแห่งชาติ (2) พัฒนาหลักเกณฑ์และแนวทางเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เล่นรูปแบบใหม่รองรับสภาพแวดล้อมและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลง โดยจัดทำหลักเกณฑ์การพิจารณาให้ความเห็นชอบผลิตภัณฑ์ประกันภัยที่มีความเสี่ยงสูง ซึ่งอยู่ระหว่างการดำเนินการเพื่อออกประกาศ คปภ. เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำในการบริหารจัดการความเสี่ยงเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ประกันภัยของบริษัทประกันชีวิต/วินาศภัย (3) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านเทคโนโลยีการประกันภัยและมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีประกันภัย (InsurTech Hub) เช่น ขยายบทบาทศูนย์ส่งเสริมเทคโนโลยีด้านประกันภัยในการให้คำแนะนำแก่บริษัทประกันภัยและ Startups (4) สร้างกลไกความร่วมมือและเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมและใช้ประโยชน์จากข้อมูลให้มีประสิทธิภาพ เช่น พัฒนาระบบรายงานข้อมูลประกันภัยรศภาค บังคับและพัฒนาแพลตฟอร์มกลางเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลกับภาคธุรกิจประกันภัย (5) ยกระดับความสามารถของธุรกิจประกันภัยในการป้องกันตรวจจับและตอบสนองต่อความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีและภัยคุกคาม	ข้อมูลด้านการประกันภัยมีความซับซ้อนและเชื่อมโยงหลายภาคส่วน จึงต้องใช้เวลาในการจัดทำฐานข้อมูลและสร้างความเข้าใจร่วมกับผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ระบบมีความสมบูรณ์มากที่สุด

ทางไซเบอร์ เช่น จัดทำกรอบการประเมินระดับความพร้อมด้านการรับมือภัยคุกคามทางไซเบอร์สำหรับบริษัทประกันภัย	
ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนา : ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันภัยและความสามารถในการรับความเสี่ยงภัยที่สอดคล้องกับภูมิทัศน์ความเสี่ยงของเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป	
(1) สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อให้บริษัทมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันภัยใหม่ ๆ ที่รองรับความต้องการและรูปแบบการดำเนินชีวิตของประชาชนที่เปลี่ยนแปลงไปและสามารถนำเสนอผลิตภัณฑ์ออกสู่ตลาดได้รวดเร็วขึ้น เช่น การดำเนินโครงการทดสอบนวัตกรรมทางด้านประกันภัยและผลิตภัณฑ์ประกันภัยที่สะท้อนความเสี่ยงเฉพาะราย และการพัฒนาเกณฑ์การคำนวณเงินสำรองทางภาษี เพื่อส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันภัยและสร้างความสามารถในการแข่งขันของบริษัทประกันภัย (2) ต่อยอดและขยายผลการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันภัยที่จำเป็นและตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของประชาชน เช่น การประกันภัยสำหรับรายย่อยและการผลักดันกฎหมายว่าด้วยการประกันภัยทางทะเล (3) ผลักดันการประกันสุขภาพภาคเอกชนเพื่อให้ประชาชนเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากการประกันสุขภาพมากขึ้น เช่น โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านสุขภาพด้วยการประกันภัยและการกำหนดกรอบแนวทางการกำกับดูแลอุตสาหกรรมประกันภัยสุขภาพระยะยาว (4) ส่งเสริมให้การประกันภัยมีบทบาทสำคัญในการบริหารความเสี่ยงภาครัฐ เช่น โครงการประกันภัยข้าวนาปีและข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ปีการผลิต 2565	ผู้บริโภคมีความต้องการความคุ้มครองเฉพาะรายและเฉพาะความเสี่ยงมากขึ้นบริษัทประกันภัยจึงต้องเร่งพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ที่ตอบสนองความต้องการโดยเฉพาะผลิตภัณฑ์ประกันสุขภาพ ทั้งนี้อัตราการเจ็บป่วยและจำนวนผู้เสียชีวิตที่เพิ่มสูงขึ้นจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด - 19) อาจส่งผลให้บริษัทประกันภัยต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทนสูงกว่าที่คาดการณ์
ยุทธศาสตร์ที่ 5 : ปรับเปลี่ยนสู่การเป็นองค์กรชั้นนำ บุคลากรมีศักยภาพสูง กระบวนการทำงานมีความคล่องตัวและขับเคลื่อนด้วยฐานข้อมูลและเทคโนโลยีที่ทันสมัย	

(1) พัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพและสมรรถนะเพื่อให้เป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนภารกิจของสำนักงาน คปภ. และบริษัทที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น พัฒนาหลักสูตรด้านการกำกับดูแลของผู้กำกับดูแลธุรกิจประกันภัย (2) วางโครงสร้างและรูปแบบการทำงานใหม่ รวมถึงปลูกฝังวัฒนธรรมองค์กรที่เน้นการทำงานร่วมกัน เช่น การปรับปรุงพัฒนากระบวนการทำงานเพื่อรองรับการเป็น Smart OIC2 (3) ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและระบบการบริหารทรัพยากรบุคคลให้มีประสิทธิภาพ สอดรับกับทิศทางและยุทธศาสตร์องค์กร เช่น การศึกษาสภาพแวดล้อมสถานที่ทำงานเพื่อเตรียมเป็น Smart Workplace และปรับปรุงข้อมูล กระบวนการ และระบบงานด้านทรัพยากรบุคคล (4) ปรับกระบวนการทำงานและระบบงานที่สนับสนุนการดำเนินงานของสำนักงาน คปภ. และใช้เทคโนโลยีและข้อมูลในการตัดสินใจ รวมทั้งสร้างวัฒนธรรมการทำงานเพื่อมุ่งสู่การเป็นองค์กรดิจิทัลที่มีความคล่องตัวสูง เช่น พัฒนาแพลตฟอร์มการออกใบอนุญาตตัวแทน/นายหน้าประกันภัย/ผู้ประเมินวินาศภัยทางอิเล็กทรอนิกส์แบบครบวงจร (5) สร้างกลไกการมีส่วนร่วม เปิดรับมุมมองจากทุกภาคส่วนและเพิ่มประสิทธิภาพการสื่อสารกับสาธารณชนและภายในองค์กร โดยเข้ารับการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐผ่านการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและการจัดประชุมผู้บริหารระดับสูงด้านการประกันภัย ประจำปี 2565 เพื่อเป็นเวทีในการสื่อสารทิศทางและนโยบายในการพัฒนาธุรกิจประกันภัยไทย	สภาพแวดล้อมของภาคการเงินและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วส่งผลให้สำนักงาน คปภ. ต้องเร่งปรับตัวเพื่อให้ก้าวทันเทคโนโลยีและตอบสนองต่อความคาดหวังของผู้มีส่วนได้เสียที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งศักยภาพของพนักงาน วัฒนธรรม และกระบวนการทำงานที่ต้องมีความยืดหยุ่น คล่องตัว สามารถเชื่อมโยงการทำงานระหว่างสายงานและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและข้อมูลเพื่อเป็นเครื่องมือหลักในการทำงาน
---	--

3. มาตรการให้ความช่วยเหลือและบรรเทาผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ต่อผู้เอาประกันภัย ประชาชน ภาคธุรกิจประกันภัย และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง เช่น

3.1 มาตรการบรรเทาผลกระทบสำหรับประชาชนและผู้ประกอบการ เช่น หากอภัยภาคธุรกิจประกันภัยและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อให้บริษัทประกันภัยยอมจ่ายค่ารักษาพยาบาลและค่าชดเชยรายวันให้แก่ผู้เอาประกันภัยที่รักษาตัวในศูนย์แยกกักตัวในชุมชนหรือสถานที่กักตัวในโรงแรม

3.2 มาตรการบรรเทาผลกระทบสำหรับบริษัทประกันภัย เช่น มาตรการสำหรับบริษัทประกันวินาศภัยที่มีค่าสินไหมทดแทนโควิด-19 โดยทางการตกลงตามความสมัครใจของผู้เอาประกันภัย ผู้รับผลประโยชน์ หรือบุคคลผู้มีสิทธิเรียกร้องหรือได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยโควิด-19

3.3 มาตรการเกี่ยวกับการดำเนินงานของสำนักงาน คปภ. เช่น กำหนดให้มีการรายงานสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ในแต่ละจังหวัดต่อผู้บริหารอย่างสม่ำเสมอ และเตรียมมาตรการรองรับและช่วยเหลือพนักงานที่ติดเชื้อโควิด-19

4. การประเมินผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดของสำนักงาน คปภ. รอบ 12 เดือน ปี 2565 จำนวน 14 ตัวชี้วัด มีค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักรวมอยู่ที่ 4.61 จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน

5. ผลสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการด้านประกันภัยกับสำนักงาน คปภ. ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคในปี 2565 จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 2,023 ราย โดยประเมินผลความพึงพอใจ 3 ด้าน ได้แก่ คุณภาพการให้บริการ การเข้าถึงบริการ และความเป็นธรรม มีระดับความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ที่ระดับความพึงพอใจมากที่สุดที่ร้อยละ 93.60

1 จากการประสานข้อมูลกับ กค. เมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2566 พบว่า เนื่องจากมีการปรับมูลค่าเบี้ยประกันภัยจากธุรกิจประกันชีวิตและเบี้ยประกันภัยจากธุรกิจประกันวินาศภัยให้เป็นเลขจำนวนเต็ม ดังนั้น จึงส่งผลกระทบต่อการคำนวณผลรวมของเบี้ยประกันภัยรับโดยตรง

2 Smart OIC คือ แผนการปรับเปลี่ยนองค์กรเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของธุรกิจประกันภัย ผ่านการศึกษา วิเคราะห์ และประเมินผลกระทบจากโควิด-19 การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี รวมทั้งแนวโน้มรูปแบบธุรกิจเพื่อกำกับการดูแลและส่งเสริม ภาครัฐกิจประกันภัยให้มีความมั่นคงและยั่งยืน

3. เรื่อง รายงานสถานการณ์การส่งออกของไทย ประจาเดือนมิถุนายน และครึ่งแรกของ ปี 2566

คณะรัฐมนตรีรับทราบรายงานสถานการณ์การส่งออกของไทย ประจาเดือนมิถุนายน และครึ่งแรกของ ปี 2566 ตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ

สาระสำคัญ

1. สรุปสถานการณ์การส่งออกของไทย ประจาเดือนมิถุนายน 2566

การส่งออกของไทยในเดือนมิถุนายน 2566 มีมูลค่า 24,826.0 ล้านเหรียญสหรัฐ (848,927 ล้านบาท) หดตัวร้อยละ 6.4 หากหักสินค้าเกี่ยวเนื่องกับน้ำมัน ทองคำ และยุทธปัจจัยหดตัวร้อยละ 2.9 ภาวะเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้ายังคงซบเซาจากแรงกดดันด้านอัตราเงินเฟ้อและอัตราดอกเบี้ยที่อยู่ในระดับสูง ทำให้การผลิตและการบริโภคยังคงตึงตัว ขณะที่การฟื้นตัวทางเศรษฐกิจของตลาดจีนค่อนข้างช้ากว่าที่คาด นอกจากนี้ คู่ค้าส่วนใหญ่ชะลอการสั่งซื้อสินค้าจากผลกระทบของการหดตัวทางด้านอุปสงค์ มีการเร่งระบายสินค้าคงคลังมากขึ้น ส่งผลให้คำสั่งซื้อและการผลิตภาคอุตสาหกรรมลดลง แต่ยังคงมีปัจจัยบวกจากค่าเงินบาทอ่อนค่าช่วยเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของผู้ส่งออกในระยะนี้ และกระแสความมั่นคงทางอาหารทำให้สินค้าบางรายการขยายตัว อาทิ ไก่สดแช่เย็นแช่แข็ง ผักกระป๋อง และผักแปรรูป ผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็งและแห้ง ไข่ไก่ ชาร์ดินกระป๋อง น้ำตาลทราย เป็นต้น ทั้งนี้ การส่งออกไทยครึ่งแรกของปี 2566 หดตัวร้อยละ 5.4 และเมื่อหักสินค้าเกี่ยวเนื่องกับน้ำมัน ทองคำ และยุทธปัจจัย หดตัวร้อยละ 2.3

มูลค่าการค้ารวม

มูลค่าการค้าในรูปเงินดอลลาร์สหรัฐ เดือนมิถุนายน 2566 มีมูลค่าการค้ารวม 49,594.4 ล้านเหรียญสหรัฐ หดตัวร้อยละ 8.4 เทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน โดยการส่งออก มีมูลค่า 24,826.0 ล้านเหรียญสหรัฐ หดตัวร้อยละ 6.4 เทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน การนำเข้า มีมูลค่า 24,768.4 ล้านเหรียญสหรัฐ หดตัว

ร้อยละ 10.3 ดุลการค้า เกินดุล 57.7 ล้านเหรียญสหรัฐ ภาพรวมครั้งแรกของปี 2566 มีมูลค่าการค้ารวม 288,648.2 ล้านเหรียญสหรัฐ หดตัวร้อยละ 4.4 เทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยการส่งออก มีมูลค่า 141,170.3 ล้านเหรียญสหรัฐ หดตัวร้อยละ 5.4 เทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน การนำเข้า มีมูลค่า 147,477.9 ล้านเหรียญสหรัฐ หดตัวร้อยละ 3.5 ดุลการค้า ขาดดุล 6,307.6 ล้านเหรียญสหรัฐ

มูลค่าการค้าในรูปเงินบาท เดือนมิถุนายน 2566 มีมูลค่าการค้ารวม 1,706,114 ล้านบาท หดตัวร้อยละ 8.3 เทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน โดยการส่งออก มีมูลค่า 848,927 ล้านบาท หดตัวร้อยละ 6.3 เทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน การนำเข้า มีมูลค่า 857,188 ล้านบาท หดตัวร้อยละ 10.2 ดุลการค้า ขาดดุล 8,261 ล้านบาท ภาพรวมครั้งแรกของปี 2566 มีมูลค่าการค้ารวม 9,857,867 ล้านบาท หดตัวร้อยละ 2.2 เทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยการส่งออก มีมูลค่า 4,790,352 ล้านบาท หดตัวร้อยละ 3.1 เทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน การนำเข้า มีมูลค่า 5,067,514 ล้านบาท หดตัวร้อยละ 1.3 ดุลการค้า ขาดดุล 277,162 ล้านบาท

การส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร

มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร หดตัวร้อยละ 8.6 โดยสินค้าเกษตรหดตัวร้อยละ 7.4 และสินค้าอุตสาหกรรมเกษตร หดตัวร้อยละ 10.2 แต่ยังมีสินค้าสำคัญที่ขยายตัว ได้แก่ ผลไม้สดแช่เย็น แช่แข็ง และแห้ง ขยายตัวร้อยละ 14.2 (ขยายตัวในตลาดจีน มาเลเซีย สหรัฐฯ เกาหลีใต้ และสหราชอาณาจักร) น้ำมันหอย ขยายตัวร้อยละ 31.4 (ขยายตัวในตลาดมาเลเซีย เกาหลีใต้ ฟิลิปปินส์ ลาว และไต้หวัน) เครื่องดื่ม ขยายตัวร้อยละ 8.3 (ขยายตัวในตลาดเวียดนาม เมียนมา จีน ลาว และมาเลเซีย) ไก่สดแช่เย็น แช่แข็ง ขยายตัวร้อยละ 10.7 (ขยายตัวในตลาดจีน มาเลเซีย เกาหลีใต้ เนเธอร์แลนด์ และสหราชอาณาจักร) ไส้กรอก ขยายตัวร้อยละ 11.3 (ขยายตัวในตลาดมาเลเซีย สิงคโปร์ กัมพูชา สหรัฐฯ และอินเดีย) ขณะที่สินค้าสำคัญที่หดตัว อาทิ ข้าว หดตัวร้อยละ 15.0 (หดตัวในตลาดสหรัฐฯ แอฟริกาใต้ อิรัก ยองกง และแคนาดา) อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป หดตัวร้อยละ 16.7 (หดตัวในตลาดสหรัฐฯ ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย แคนาดา และแอฟริกาใต้) ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง หดตัวร้อยละ 16.7 (หดตัวในตลาดจีน ญี่ปุ่น มาเลเซีย อินโดนีเซีย และสหรัฐฯ) ยางพารา หดตัวร้อยละ 43.0 (หดตัวในตลาดจีน สหรัฐฯ มาเลเซีย ญี่ปุ่น และตุรกี) อาหารสัตว์เลี้ยง หดตัวร้อยละ 16.1 (หดตัวในตลาดสหรัฐฯ ญี่ปุ่น มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และออสเตรเลีย) ผลไม้กระป๋องและแปรรูป หดตัวร้อยละ 22.5 (หดตัวในตลาดสหรัฐฯ ญี่ปุ่น เนเธอร์แลนด์ ออสเตรเลีย และไต้หวัน) ไขมันและน้ำมันจากพืชและสัตว์ หดตัวร้อยละ 80.8 (หดตัวในตลาดอินเดีย เมียนมา มาเลเซีย ญี่ปุ่น และกัมพูชา) ทั้งนี้ ครั้งแรกของปี 2566 การส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร หดตัวร้อยละ 2.8

การส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม

มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม หดตัวร้อยละ 4.6 กลับมาหดตัวอีกครั้ง แต่ยังมีสินค้าสำคัญที่ขยายตัว อาทิ รถยนต์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบ ขยายตัวร้อยละ 7.2 (ขยายตัวในตลาดออสเตรเลีย ฟิลิปปินส์ ญี่ปุ่น มาเลเซีย และซาอุดีอาระเบีย) แผงวงจรไฟฟ้า ขยายตัว 5.3 (ขยายตัวในตลาดไต้หวัน จีน สหรัฐฯ ญี่ปุ่น และฟิลิปปินส์) อัปเกรดและเครื่องประดับ (ไม่รวมทองคำ) ขยายตัวร้อยละ 31.2 (ขยายตัวในตลาดฮ่องกง สวิตเซอร์แลนด์ ญี่ปุ่น จีน และอิตาลี) อุปกรณ์กึ่งตัวนำ ทรานซิสเตอร์ และไดโอด ขยายตัวร้อยละ 68.7 (ขยายตัวในตลาดสหรัฐฯ อินเดีย เกาหลีใต้ กัมพูชา และมาเลเซีย) หม้อแปลงไฟฟ้าและ

ส่วนประกอบ ขยายตัวร้อยละ 46.8 (ขยายตัวในตลาดสหรัฐฯ เนเธอร์แลนด์ อิตาลี ฮังการี และไต้หวัน) เครื่องใช้สำหรับเดินทาง ขยายตัวร้อยละ 30.3 (ขยายตัวในตลาดจีน สิงคโปร์ อินเดีย ญี่ปุ่น และฮังการี) ขณะที่สินค้าสำคัญที่หดตัว อาทิ สินค้าที่เกี่ยวข้องกับน้ำมัน หดตัวร้อยละ 21.7 (หดตัวในตลาดเวียดนาม สิงคโปร์ กัมพูชา ญี่ปุ่น และมาเลเซีย) เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบ หดตัวร้อยละ 20.1 (หดตัวในตลาดสหรัฐฯ ฮังการี จีน เนเธอร์แลนด์ และญี่ปุ่น) เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ หดตัวร้อยละ 9.0 (หดตัวในตลาดอินโดนีเซีย มาเลเซีย ออสเตรเลีย เวียดนาม และเกาหลีใต้) ทั้งนี้ ครึ่งแรกของปี 2566 การส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม หดตัวร้อยละ 5.3

ตลาดส่งออกสำคัญ

ภาพรวมการส่งออกไปยังตลาดสำคัญส่วนใหญ่หดตัว ท่ามกลางความไม่แน่นอนของอุปสงค์จากประเทศคู่ค้า ซึ่งสอดคล้องกับทิศทางการชะลอตัวของภาคการผลิตโลก โดยตลาดสหรัฐฯ สหภาพยุโรป และอาเซียน (5) พลิกกลับมาหดตัวหลังจากขยายตัวในเดือนก่อน อย่างไรก็ตาม การส่งออกไปตลาดจีนและญี่ปุ่นกลับมาขยายตัว ทั้งนี้ ภาพรวมการส่งออกไปยังกลุ่มตลาดต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้ (1) ตลาดหลัก หดตัวร้อยละ 8.5 โดยกลับมาหดตัวในตลาดสหรัฐฯ อาเซียน (5) และสหภาพยุโรป (27) หดตัวร้อยละ 4.8 ร้อยละ 18.0 และร้อยละ 9.0 ตามลำดับ ตลาด CLMV หดตัวต่อเนื่องร้อยละ 23.1 ขณะที่ตลาดจีนและญี่ปุ่น กลับมาขยายตัวร้อยละ 4.5 และร้อยละ 2.6 ตามลำดับ (2) ตลาดรอง หดตัวร้อยละ 2.0 โดยหดตัวในตลาดเอเชียใต้ ร้อยละ 17.5 ตะวันออกกลาง ร้อยละ 8.6 แอฟริกา ร้อยละ 8.5 และลาตินอเมริกา ร้อยละ 10.2 แต่ขยายตัวในตลาดทวีปออสเตรเลีย ร้อยละ 9.7 รัสเซียและกลุ่ม CIS ร้อยละ 112.5 และ สหราชอาณาจักร ร้อยละ 8.8 (3) ตลาดอื่น ๆ ขยายตัวร้อยละ 19.7 อาทิ สวิตเซอร์แลนด์ ขยายตัวร้อยละ 19.3

2. มาตรการส่งเสริมการส่งออกและแนวโน้มการส่งออกระยะต่อไป

การส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ดำเนินการเชิงรุกเพื่อผลักดันและอำนวยความสะดวกการส่งออก โดยการดำเนินงานที่สำคัญในรอบเดือนที่ผ่านมา อาทิ (1) กิจกรรมแสดงสินค้าและเจรจาธุรกิจ อาทิ จัดงานแสดงสินค้า Top Thai Brands 2023 ณ เมืองบังคาลอร์ รัฐกรณาฏกะ สาธารณรัฐอินเดีย เข้าร่วมงาน Western China International Fair (WCIF) ณ มณฑลเสฉวน ประเทศจีน นำผู้แทนการค้า (Trade Mission) ไปเจรจาการค้าในภูมิภาคลาตินอเมริกา (อาร์เจนตินา ชิลี บราซิล) เข้าร่วมงานแสดงสินค้า Naturally Good Expo 2023 ณ เมืองซิดนีย์ ประเทศออสเตรเลีย และเข้าร่วมงานเทศกาลภาพยนตร์ Annecy International Animation Film Festival 2023 เป็นต้น (2) ผลักดันการเปิดจุดผ่านแดนถาวรไทย-ประเทศเพื่อนบ้านให้กลับมาเปิดทำการปกติได้ครบทั้ง 42 จุด ประกอบด้วย ไทย-ลาว 20 จุด ไทย-กัมพูชา 7 จุด ไทย-เมียนมา 6 จุด และไทย-มาเลเซีย 9 จุด เพื่อให้อำนวยความสะดวกทางด้านการขนส่งสินค้าและสร้างโอกาสให้ผู้ประกอบการไทยขยายตลาดไปยังประเทศเพื่อนบ้าน

แนวโน้มการส่งออกในระยะถัดไป กระทรวงพาณิชย์ ประเมินว่า การส่งออกในช่วงครึ่งปีหลังมีแนวโน้มฟื้นตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไป แม้ว่าจะยังมีความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจประเทศคู่ค้า โดยเศรษฐกิจจีนฟื้นตัวได้ช้ากว่าที่ตลาดคาดการณ์ จากการบริโภคและการลงทุนที่ยังอ่อนแอ เศรษฐกิจยุโรปเปราะบางจากอุปสงค์ภายในและตลาดแรงงานที่อ่อนแอ โดยเฉพาะตลาดเยอรมนี ฟินแลนด์ และเดนมาร์ก ที่มีระดับค่าครองชีพสูง ทำให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจลดลง ในขณะที่การถอนตัวจากข้อตกลง Black Sea Grain Initiative

ของรัสเซีย และปัญหาภัยแล้งจากปรากฏการณ์เอลนีโญ สร้างความกังวลต่อการตั้งตัวของอุปทานอาหารโลก ซึ่งอาจจะกระทบต่อเงินเฟ้อและกำลังซื้อของประเทศคู่ค้า อย่างไรก็ตาม มีปัจจัยสนับสนุนการส่งออกจากการเร่งเปิดตลาดศักยภาพเพื่อกระจายความเสี่ยงและลดผลกระทบจากการชะลอตัวของตลาดส่งออกหลัก เช่น ตะวันออกกลาง ลาตินอเมริกา และแอฟริกา นอกจากนี้เงินบาทที่มีแนวโน้มอ่อนค่าต่อเนื่องเป็นผลดีต่อผู้ประกอบการส่งออกสินค้าของไทย และความกังวลต่อการขาดแคลนอาหารทั่วโลกอาจเป็นปัจจัยผลักดันให้มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้นจากปัจจัยด้านราคาเป็นสำคัญ

4. เรื่อง รายงานการประเมินผลการดำเนินงานและความคุ้มค่าในการจัดพระราชรัฐสวัสดิการ ประจำปี พ.ศ. 2565 และรายงานการสำรวจความพึงพอใจในการจัดพระราชรัฐสวัสดิการ จากผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐและผู้ได้รับบริการทางสังคม ประจำปี พ.ศ. 2565

คณะรัฐมนตรีรับทราบตามที่คณะกรรมการพระราชรัฐสวัสดิการเพื่อเศรษฐกิจฐานรากและสังคม (คณะกรรมการฯ) เสนอ รายงานการประเมินผลการดำเนินงานและความคุ้มค่าในการจัดพระราชรัฐสวัสดิการ ประจำปี พ.ศ. 2565 (รายงานการประเมินผลฯ) และรายงานการสำรวจความพึงพอใจในการจัดพระราชรัฐสวัสดิการจากผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐและผู้ได้รับบริการทางสังคม ประจำปี พ.ศ. 2565 (รายงานการสำรวจความพึงพอใจ) [เป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัติการจัดพระราชรัฐสวัสดิการเพื่อเศรษฐกิจฐานรากและสังคม พ.ศ. 2562 มาตรา 8 (5) ที่บัญญัติให้คณะกรรมการฯ ประเมินผลการดำเนินงานและความคุ้มค่าในการจัดพระราชรัฐสวัสดิการอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง พร้อมทั้งรายงานผลการประเมินดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการดำเนินงานและความคุ้มค่าในการจัดพระราชรัฐสวัสดิการให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติ (1 กุมภาพันธ์ 2565) เห็นชอบหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลฯ แล้ว โดยต้องแสดงรายละเอียดของการจัดพระราชรัฐสวัสดิการ เช่น จำนวนผู้ได้รับพระราชรัฐสวัสดิการและต้นทุนหรือมูลค่าในการจัดพระราชรัฐสวัสดิการ และผลประโยชน์ของการจัดพระราชรัฐสวัสดิการ] ทั้งนี้คณะกรรมการฯ มีมติเมื่อวันที่ 8 มิถุนายน 2566 เห็นชอบรายงานประเมินผลฯ และรายงานการสำรวจความพึงพอใจ แล้วสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

1. **รายงานการประเมินผลฯ ปี 2565** โดยใช้ข้อมูลในการประเมินผลจากข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2564-30 กันยายน 2565 และข้อมูลจำนวนเงินงบประมาณที่กองทุนพระราชรัฐสวัสดิการเพื่อเศรษฐกิจฐานรากและสังคม (กองทุนพระราชรัฐฯ) ได้รับจัดสรรในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 สรุปผลได้ ดังนี้

1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้บัตรสวัสดิการแห่งรัฐของปี 2565

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ มีจำนวน 13.26 ล้านคน โดยได้รับการจัดพระราชรัฐสวัสดิการผ่านบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ จำนวน 5 สวัสดิการ ได้แก่ (1) ค่าซื้อสินค้าอุปโภคบริโภค วงเงิน 200-300 บาท/คน/เดือน (2) ส่วนลดค่าซื้อก๊าซหุงต้ม วงเงิน 45 บาท/คน/3 เดือน (3) ค่าโดยสารสาธารณะ ได้แก่ ค่ารถโดยสารประจำทางขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ (ขสมก.) และรถไฟฟ้า วงเงิน 500 บาท/คน/เดือน ค่ารถโดยสารของบริษัท ขนส่ง จำกัด (บขส.) วงเงิน 500 บาท/คน/เดือน และค่ารถโดยสารรถไฟ วงเงิน 500 บาท/คน/เดือน (4) ค่าสาธารณูปโภคพื้นฐาน ได้แก่ ค่าไฟฟ้า ไม่เกิน 315 บาท/ครัวเรือน/

เดือน และ ค่าน้ำประปา ไม่เกิน 100 บาท/ครัวเรือน/เดือน (จะโอนจะจ่ายเงินเข้าบัตรสวัสดิการแห่งรัฐตามค่าบริการที่จ่ายจริง) และ (5) ค่าเพิ่มเบี้ยความพิการ วงเงิน 200 บาท/คน/เดือน ส่งผลให้ผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐที่ลงทะเบียนในเขตกรุงเทพมหานคร (กทม.) และปริมณฑลได้รับวงเงินช่วยเหลือ จำนวน 2,330-2,430 บาท/คน/เดือน และผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐที่ลงทะเบียนในเขตพื้นที่จังหวัดอื่น ๆ ได้รับวงเงินช่วยเหลือ จำนวน 1,830-1,930 บาทต่อคนต่อเดือน รวมมูลค่าในการจัดประชารัฐสวัสดิการ จำนวน 46,930.81 ล้านบาท

1.2 ผลการดำเนินงาน

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐได้ใช้สิทธิสวัสดิการรวมถึงวงเงินที่ใช้สิทธิสวัสดิการของวงเงินที่ได้รับ สรุปได้ ดังนี้

รายการสวัสดิการ	อัตราการใช้สิทธิเปรียบเทียบกับ ผู้ได้รับสิทธิทั้งหมด (ร้อยละ)	อัตรามูลค่าการใช้สิทธิ เปรียบเทียบกับมูลค่าวงเงินสิทธิที่ ได้รับ (ร้อยละ)
(1) ค่าซื้อสินค้าอุปโภคบริโภค		
1) วงเงิน 200 บาท	98.21	99.92
2) วงเงิน 300 บาท	98.68	99.91
(2) ส่วนลดค่าซื้อก๊าซหุงต้ม	24.48	99.75
(3) ค่ารถโดยสารสาธารณะ		
1) รถไฟ	0.37	52.26
2) บขส.	0.10	85.83
3) ขนส่งในเขต กทม.และ ปริมณฑล	10.05	33.02
(4) ค่าสาธารณูปโภค		
1) ค่าไฟฟ้า*	7.98	-
2) ค่าน้ำประปา*	2.24	-

***หมายเหตุ** กองทุนประชารัฐฯ ไม่ได้มีการตั้งวงเงินค่าไฟฟ้าและค่าน้ำประปาให้แก่ผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐในแต่ละเดือน เนื่องจากการสนับสนุนค่าใช้จ่ายดังกล่าว ผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐต้องชำระค่าบริการในแต่ละเดือนด้วยตนเองและกระทรวงการคลัง โดยกรมบัญชีกลางจะโอนเงินคืนเข้าบัตรสวัสดิการแห่งรัฐตามค่าบริการที่จ่ายจริง จึงไม่มีอัตราส่วนมูลค่าการใช้เปรียบเทียบกับวงเงินสำหรับสวัสดิการดังกล่าว

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาอัตราการใช้ประโยชน์จากการจัดหาประชารัฐสวัสดิการพบว่า ผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐใช้สิทธิเกี่ยวกับค่าซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคสูงสุด และส่วนใหญ่มีการใช้วงเงินเกือบเต็มจำนวนในคราวเดียว รองลงมาคือ ส่วนลดค่าซื้อก๊าซหุงต้ม ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า สวัสดิการดังกล่าวสามารถบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายและบรรเทาภาระค่าครองชีพให้แก่ผู้มีบัตรสวัสดิการได้ และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการจัดประชารัฐสวัสดิการ

อย่างแท้จริง ขณะที่สวัสดิการอื่น ๆ ที่มีจำนวนผู้ใช้สิทธิน้อยกว่าจำนวนผู้ใช้สิทธิของวงเงินค่าซื้อสินค้าอุปโภคบริโภค โดยเฉพาะสวัสดิการค่าโดยสารสาธารณะ เนื่องจากมีข้อจำกัดหลายประการ ดังนี้

1.2.1 **ประเภทโดยสาธารณะที่สามารถใช้กับบัตรสวัสดิการแห่งรัฐมีจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับระบบขนส่งสาธารณะทั่วไป** ที่มีบัตรสวัสดิการสามารถใช้ได้

1.2.2 **ข้อจำกัดด้านพื้นที่การใช้บริการ** โดยปัจจุบันพบว่าผู้มีบัตรสวัสดิการที่ลงทะเบียนเข้าร่วมโครงการลงทะเบียนเพื่อสวัสดิการแห่งรัฐ ปี 2560 และปี 2561 นอกเขต กทม. และปริมณฑล ไม่สามารถใช้บริการระบบขนส่งสาธารณะใน กทม. ได้ ส่งผลให้มีผู้ใช้ระบบขนส่งสาธารณะใน กทม. น้อย

1.2.3 **การใช้สวัสดิการของผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐจากการกำหนดวงเงินแยกรายประเภทโดยสาร** ส่งผลให้ผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐสูญเสียวงเงินโดยสาธารณะในส่วนที่ไม่ได้ใช้ ซึ่งจะเห็นได้ว่าประสิทธิภาพในการเข้าถึงสวัสดิการอาจจะยังไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการจัดพระราชรัฐสวัสดิการ

1.3 ผลประโยชน์และความคุ้มค่าของการจัดพระราชรัฐสวัสดิการ

ผลประโยชน์ทางตรง เป็นการลดภาระค่าครองชีพและบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายที่จำเป็นให้แก่ผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ จำนวน 13.26 ล้านคน โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐที่อยู่ในเขต กทม. และปริมณฑลได้รับผลประโยชน์อยู่ที่ 2,330-2,430 บาท/คน/เดือน ขณะที่ผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐที่อยู่ในพื้นที่จังหวัดอื่น ๆ ได้รับผลประโยชน์อยู่ที่ 1,830-1,930 บาท/คน/เดือน และในส่วน**ผลประโยชน์ทางอ้อม** ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 มีการใช้จ่ายเงินกองทุนประชารัฐฯ เพื่อเป็นวงเงินเพื่อซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคที่จำเป็น จำนวน 43,303.15 ล้านบาท ก่อให้เกิดการกระตุ้นเศรษฐกิจผ่านการบริโภคของภาคเอกชนเป็นจำนวนทั้งสิ้นประมาณ 75,347.48 ล้านบาท และเมื่อพิจารณาความคุ้มค่าของการจัดพระราชรัฐสวัสดิการเมื่อนามาคำนวณแล้ว พบว่าการดำเนินโครงการบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ประจำปี 2565 มีความคุ้มค่า โดย**ผลประโยชน์ที่ได้รับมากกว่าต้นทุนอยู่ 26,303.24 ล้านบาท** ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า งบประมาณที่รัฐใช้สำหรับจัดสวัสดิการสามารถลดภาระค่าครองชีพและช่วยบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายที่จำเป็นให้แก่ผู้มีรายได้น้อย รวมถึงก่อให้เกิดผลประโยชน์แก่ระบบเศรษฐกิจของประเทศ อีกทั้งยังเป็นการกระจายรายได้เข้าสู่ชุมชนและเข้าสู่เศรษฐกิจฐานรากโดยตรง

2. รายงานการสำรวจความพึงพอใจในการจัดพระราชรัฐสวัสดิการจากผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐและผู้ได้รับบริการทางสังคม ประจำปี พ.ศ. 2565

คณะกรรมการฯ ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมบัญชีกลาง กทม. และเมืองพัทยาสำรวจความพึงพอใจจากกลุ่มตัวอย่างผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐทั่วประเทศ จำนวนทั้งสิ้น 11,105 ราย ระหว่างวันที่ 1 กันยายน-30 ตุลาคม 2565 สรุปผลได้ ดังนี้

2.1 **ด้านความพึงพอใจ** กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อสวัสดิการแห่งรัฐ โดยรวมในระดับที่มาก โดยเมื่อพิจารณาแบ่งตามกลุ่มผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ พบว่า **กลุ่มผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐที่เป็นผู้ว่างงานผู้ไม่มีรายได้ และผู้ที่มีอายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป** เป็นกลุ่มที่มีความพึงพอใจในสวัสดิการที่ได้รับมากที่สุด และเห็นว่าบัตรสวัสดิการแห่งรัฐสามารถแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายได้ โดยรูปแบบสวัสดิการที่ผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐมีความพึงพอใจมากที่สุดคือ **ค่าซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคและกระเป๋เงินอิเล็กทรอนิกส์** อย่างไรก็ตาม มูลค่าสวัสดิการที่ได้รับจากทั้ง 2 รายการดังกล่าว ไม่เพียงพอและต้องการให้เพิ่มวงเงินสวัสดิการ โดยเฉพาะในส่วน

ของวงเงินการซื้อสินค้าเพื่อการอุปโภคบริโภค ค่าน้ำประปา และค่าไฟฟ้า ตามแนวโน้มราคาสินค้าที่แพงขึ้น รวมถึงต้องการได้รับสวัสดิการเป็นเงินสดเพื่อนำมาใช้จ่ายได้ ทั้งนี้ ผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐมี **ความพึงพอใจในสวัสดิการทุกรายการในระดับมาก** และมีความพึงพอใจกับโครงการลงทะเบียนฯ และต้องการให้มีการดำเนินการต่อเนื่องต่อไป

2.2 ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร การรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่เผยแพร่ทางเว็บไซต์หรือสังคมออนไลน์ และหนังสือพิมพ์เป็นช่องทางที่เข้าถึงผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐได้น้อยที่สุด ซึ่งอาจมาจากข้อจำกัดเกี่ยวกับอุปกรณ์ที่ใช้ในการสื่อสาร เช่น โทรศัพท์มือถือ คอมพิวเตอร์ และเห็นว่า **ควรเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร** ให้แก่ผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐผ่านทาง **โทรทัศน์ วิทยุ หรือเจ้าหน้าที่ในพื้นที่** เพื่อให้ผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างครบถ้วนและทันเหตุการณ์

1 มูลค่าในการจัดประจักษ์รัฐสวัสดิการของปี 2565 มีจำนวน 46,930.81 ล้านบาท รวมทั้งมีการจัดสรรวงเงินสวัสดิการที่ค้างจ่ายจากการดำเนินมาตรการต่าง ๆ ตั้งแต่ปี 2561-2565 (เนื่องจากการโอนเงินไม่สำเร็จในช่วงระยะเวลาที่มีการดำเนินการ) จำนวน 2,113.43 ล้านบาท ส่งผลให้มูลค่าในการจัดประจักษ์รัฐสวัสดิการที่เบิกจ่ายในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 49,044.24 ล้านบาท

2 โดยคำนวณจากความคุ้มค่าในการจัดประจักษ์รัฐสวัสดิการ = ผลประโยชน์ที่ได้รับ (ทั้งทางตรงและทางอ้อม)-ต้นทุน (งบประมาณที่ใช้ในการจัดประจักษ์รัฐสวัสดิการ) [ผลประโยชน์ที่ได้รับ (ทั้งทางตรงและทางอ้อม) จำนวน 75,347.48 ล้านบาท-ต้นทุน (งบประมาณที่ใช้ในการจัดประจักษ์รัฐสวัสดิการ จำนวน 49,044.24 ล้านบาท)]

จัดทำโดยสำนักงานคลังจังหวัดหนองคาย